

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 1865/2024
18.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., кога заступа Саша Милетић, адвокат из ..., против тужених „Политика“ а.д. у реструктурирању Београд, коју заступа Немања Новокмет, адвокат из ..., Општине ..., коју заступа Општински правобранилац и Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво – Одељење у Нишу, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужене Општине Алексинац изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2273/2022 од 30.11.2022. године, у седници одржаној 18.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене Општине Алексинац изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2273/2022 од 30.11.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене Општине Алексинац изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 2273/2022 од 30.11.2022. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиоца за накнаду трошкова састава одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Алексинцу П 1380/2017 од 01.07.2021. године, ставом првим изреке, утврђено је да писмени а неоверени уговор о купопродаји који је заведен код тужене „Политика“ а.д. у реструктурирању Београд, у деловодном протоколу за 1968. годину под бројем .. а који је изгубљен, о куповини пословног простора у Алексинцу у улици ... број .. (раније број ..) приземље стамбене зграде на кат. парц. бр. .. уписане у лн. бр. .. КО Алексинац варош, који простор се састоји од две целине површине 13м² и 37м² - укупне површине 50м², производи правно дејство па је утврђено да је тужена „Политика“ а.д. у реструктурирању Београд по том уговору о купопродаји постала власник наведене имовине што тужене Република Србија и Општина Алексинац су дужне да признају и трпе. Ставом другим изреке, утврђено је да је тужилац власник непокретне имовине из претходног става и то пословног простора у улици ... број .. (раније број ..) приземље стамбене зграде на кат. парц. бр. .. уписане у лн. бр. .. КО Алексинац варош, који простор се састоји од две целине

површине 13м² и 37м² - укупне површине 50м², по основу уговора о купопродаји који је тужилац закључио са туженом „Политика“ а.д. у Београду дана 19.02.2011. године, који уговор је оверен пред Основним судом у Нишу – Судска јединица у Алексинцу Ов 3039/2011 што су тужене „Политика“ а.д. у реструктурирању Београд, као продавац и Република Србија и Општина Алексинац као уписани власници без за то постојања правног основа дужне да признају и трпе да се право својине тужиоца на наведене непокретност упише на основу ове пресуде код СКН у Алексинцу. Ставом трећим изреке обавезане су тужене Република Србија и Општина Алексинац да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплате износ од 955.880,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да се у односу између тужиоца и тужене „Политике“ свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 2273/2022 од 30.11.2022. године одбијене су као неосноване жалбе тужених Општине Алексинац и Републике Србије и потврђена пресуда Основног суда у Алексинцу П 1380/2017 од 01.07.2021. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена Општина Алексинац је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, са позивом на одредбу члана 404. ЗПП.

Тужилац је поднео одговор на ревизију.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/2011 ... 10/2023), Врховни суд је оценио да нема места одлучивању о ревизији као изузетно дозвољеној на основу одредбе става 1. тог члана, с обзиром да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, правних питања у интересу равноправности грађана, уједначавањем судске праксе или новим тумачењем права.

Предмет тражене правне заштите о којој је одлучено побијаном пресудом је утврђење права својине на непокретности стеченој путем закљученог писменог а неовереног и извршеног уговора о купопродаји. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца усвојен заснована је на утврђеном чињеничном стању да је тужилац савестан држалац предметне непокретности који је на њој стекао власништво одржајем у смислу члана 28. став 2. ЗОСПО. Ревидент у ревизији указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у погледу савесности тужиоца, а што није разлог за изјављивање посебне ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП, па је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари поднета је 05.11.2013. године, а вредност предмета спора је 2.662.190,00 динара, па како не прелази динарску противвредност 40.000 евра

по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужене недозвољена.

Са напред наведених разлога, на основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужиоца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију је одбијен, с обзиром да ови трошкови нису били потребни за вођење парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, па је на основу члана 165. став 1. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић